

ПРОТОКОЛ

№ 124

гр. Пазарджик, 28.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
ИВАНИНА ИГН. И.А

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова

Сложи за разглеждане докладваното от ИВАНИНА ИГН. И.А Въззивно гражданско дело № 20245200500092 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 11:15 часа се явиха:

Жалбоподателят К. И. К., редовно призован, се явява лично и с адв. С. С., с пълномощно към въззивната жалба.

Ответникът „А-М“ АД, редовно призован не изпраща представител. За него се явява адв. Г. М..

Адв. С.: - Да се даде ход на делото.

Адв. М.: - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото. За днешното съдебно заседание страните са редовно призовани, поради което и на основание чл. 142, ал. 1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Производството е образувано по подадена въззивна жалба от К. И. К., чрез адв. С., срещу Решение № 134 от 08.12.2023г., постановено по гр.д. № 423/2022г. по описа на РС – Панагюрище, с което са отхвърлени като неоснователни предявените от К. И. К. срещу „А.М.“ АД искове с правно

основание чл. 344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ, за признаване за незаконно уволнението на ищеца със Заповед №25/31.05.2022 г., възстановяването му на заеманата преди това длъжност и заплащане на обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението, както и е осъден ищецът да заплати на ответното дружество направените по делото разноски.

Във въззивната жалба се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение. Твърди се, че вмененото на работника тежко нарушение на трудовата дисциплина не е доказано по безспорен начин от работодателя, като необосновано съдът е приел за доказана употребата на алкохол при явяването му на работа при ответното дружество. Сочи се, на следващо място, че дори и същото да се приеме за доказано, то тежестта на нарушение на трудовата дисциплина от подобен вид следва да бъде диференцирана с оглед вида и количеството употребен алкохол, отражението на алкохолното повлияване върху способността да се изпълняват трудовите задължения и безопасността на условията на труд. Счита се, че обстоятелствата, че жалбоподателят не е имал предходни нарушения на трудовата дисциплина, че отчетеното минимално количество алкохол в издишания въздух от 0,38 промила при извършената му проверка влияе единствено на фината моторика, че заеманата от него длъжност не може да се квалифицира като „опасна“, доколкото е административна и не е свързана с използване на специфична техника и че за работодателя не са настъпили реални вредни последици от уволнението, обуславят извода, че наложеното му дисциплинарно наказание е прекомерно тежко. С тези доводи се иска отмяна на първоинстанционното решение и уважаване на исковите претенции по чл. 344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ, за признаване уволнението за незаконно, възстановяването на жалбоподателя на заеманата преди това длъжност и заплащане на обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението в размер на 19782,96 лева, както и заплащане на неизплатеното му последно трудово възнаграждение, удържано на основание чл. 221, ал. 2 КТ.

В срок е постъпил писмен отговор от въззиваемата страна „А-М“ АД чрез адв. М., с който се оспорва въззивната жалба като неоснователна. В отговора е направен обстоен анализ на събраните по делото доказателства, с оглед на което са изложени подробни съображения във връзка с квалифицирането на уволнението на трудовата дисциплина от работника

като тежко такова, което обуславя наложеното му дисциплинарно наказание от работодателя. С тези доводи се иска да бъде потвърдено първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно.

С въззивната жалба и отговора не се представят нови доказателства и не се правят нови доказателствени искания пред въззивния съд.

Адв. С.: - Уважаеми окръжни съдии, желая да уточня предявената въззивна жалба като заявявам, че не желая да има произнасяне от Районния съд по отношение на неизплатеното последно трудово възнаграждение, удържано на основание чл.221, ал.1 от КТ. Жалбата ми е само по исковете по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ. Поддържам обжалването само против решението в частта, с която са отхвърлени исковете по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ. Нямам доказателствени искания.

Адв. М.: - Оспорвам жалбата. Не се противопоставям на уточнението, което беше направено. Нямам доказателствени искания.

Съдът счете делото за изяснено, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. С.: - Уважаеми окръжни съдии, изложил съм подробни съображения във въззивната жалба, в които да се стъпи, да се отмени обжалваното решение, като искам да допълня изложеното от мен в частта за преценката на наказанието. Явяването в състоянието, което пречи на служителя или работника да изпълнява своите трудови задължения следва да бъде разглеждано като друго сходно нарушение, каквото е самоотлъчката, тъй като всички работници и служители се тестват при започване на работното време в предприятието и работодателят е осъществил своето право да не допуска работника или служителя да осъществява труд, тъй като се е явил в състояние, което не му позволява да изпълнява трудовите си функции и в този случай е следвало работникът да бъде освободен от конкретния ден, да не му бъде заплатено трудовото възнаграждение и евентуално да му бъде наложено дисциплинарно наказание. Наложено наказание обаче не кореспондира с тежестта на наложеното наказание. В КТ са посочени

тежките нарушения, от които следва, че следва да бъде наложено дисциплинарното наказание уволнение. Ако разгледаме нарушението на плоскостта на самоотлъчката, то е следвало лицето да не се яви повече от два дни на работа или да се явява повече от един ден в състояние, което не му позволява да извършва своята трудова дейност. Ако това се беше случило нямаше да има спор относно тежестта на нарушението, категорично щеше да е необходимо налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание. В редица нормативни актове употребата на алкохол и изпълняването на високо рискови дейности се наказва, като считам, че например използването на огнестрелно оръжие или управляването на МПС, самоходна машина или друго МПС е не по-малко рисково от упражняването от моя доверител дейност в предприятието, поради което считам, че имаме необосновано тежко наказание, което е наложено. Моля да отмените изцяло първоинстанционното решение в обжалваните му части и да уважите предявените иски. Не претендирам разноси, тъй като такива в производството не са сторени.

Адв. М.: - Уважаеми окръжни съдии, от името на доверителя си моля да постановите решение, с което да оставите без уважение подадената пред Вас въззивна жалба и потвърдите обжалваното решение като правилно и законосъобразно. Излагам подробни писмени бележки. По Закона за оръжията, взривните вещества и боеприпасите също е въведена нулева толерантност, тоест не е въпрос за преценка тежест и количество на алкохол, изискуемото показание за да е законосъобразно носенето на оръжие е три нули, тоест всичко което е над три нули сочи за тежко нарушение на Закона и води до отнемане на разрешителното.

Адв.С. реплика: - В трайната практика на съдилищата при стойности близки до тези на доверителя ми, съдът е отменял наложеното наказателното постановление и последици като е считал, че деянието е малозначително поради изключително ниската концентрация на алкохол, въпреки , че в закона не е посочен минимум за разлика от ЗДвП..

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния двуседмичен срок – до 13.03.2024г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.32 часа.

Председател: _____

Секретар: _____